

[Otto Mørch.]

ål — bliver beskyttet gennem lovforslagets krav om omlædningsindretninger, hvor turbiner hindrer fiskenes vandring forbi kraftværker m. v. Undersøgelser på dette område har vist, at f. eks. ved kraftværker med 5 turbiner, hver med en løbehjulsdiameter på 45-50 cm, får man dræbt op til 50 pct. af de gennemslupne ørreder. Enten dræbes de ved slag eller simpelt hen ved at blive hakket i småstykker — jeg havde nær sagt: hakket til plukfisk. Mon ikke vi hurtigt kan enes om, at lovforslagets beskyttelsesbestemmelser på dette område er tiltrængt?

I øvrigt vil jeg gerne bemærke, at ikke alle nuværende omlædningsforanstaltninger er særlig effektive. Bl. a. er der megen berettiget utilfredshed med trappen ved Tange, og jeg vil rent ud sige, at en ny trappe her ville være det mest effektive.

Samme beskyttende sigte for småfiskene havde jo en bestemmelse i det lovforslag, der fremsattes i 1964, hvor man havde forbudt mod fiskeri med orm, stykker af fisk o. lign. — et forbud, der skulle gælde fra 1. februar til 15 april. Som bekendt vakte dette forslag stor modstand, særlig i Jylland. Man forsøgte så at beskytte ørredungfisk ved at ville forbyde mindre krogstørrelser. Imidlertid har man indset, at et sådant forbud næsten vil være umuligt at kontrollere, og jeg mener da også, at vore fiskeribetjente har rigeligt at bestille i forvejen. Det glæder mig derfor, at den højtærede fiskeriminister har taget konsekvensen af denne modstand og støttet af Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks fiskeri- og havundersøgelser i stedet nu foreslår fredningstiden for ørreder og laks forlænget med en måned samt tillige foreslår en total fredning af nedfaldslaks og -ørreder.

Må jeg ikke i nogle få bemærkninger vende tilbage til fiskeribetjentenes, fiskerikontrolens, arbejdsbetingelser og her henlede den højtærede fiskeriministers opmærksomhed på forholdene for mange af vore fiskeribetjente, der gang på gang er nødt til at tage taxa eller offentlige befordringsmidler i brug, når de skal ud til deres mange gøremål. Fiskeribetjentene skal jo i dag ikke alene føre den egentlige fiskerikontrol, men de skal også tage sig af kontrollen vedrørende forureningssagerne, af fiskefoderkontrol

ved dambrug og pelsfarme, ålepaskontrol, fisketrappekontrol, kontrol ved rejepillerier, filetfabrikker, fiskehandlere og meget andet. Også derfor mener jeg, at en generel ordning for fiskerikontrollanttjenesten med dækning af kørselsudgifter efter statens regler i dag ville være mere formålstjenlig, også når man tager de store distrikter, som fiskeribetjentene i dag virker i, i betragtning. Jeg ved, at det overvejes at foretage en modernisering af fiskeriets søpatruljetjeneste, bl. a. gennem bådudskiftning, og jeg ville finde det rigtigt, at man samtidig moderniserede fiskerikontrolens landtjeneste bl. a. på det nævnte område.

Må jeg derefter vende tilbage til beskyttelsesbestemmelserne vedrørende undermålsfiskene. Det er jo vigtigt at beskytte fiskebestanden ved at forbyde skadelige fiskeredskaber, og det er derfor glædeligt, at man nu i de foreliggende lovforslag udvider bestemmelser vedrørende skadelige og forbudte fiskeredskaber. Savlystre er således for fremtiden forbudte fiskeredskaber i ferskvand, og det finder jeg rigtigt. Mange småfisk ødelægges ved brug af disse redskaber, og vi ved også, at de i høj grad ødelægger vegetationen i fiskeområdet.

Medens jeg er ved beskyttelsen af undermålsfiskene, har jeg et par bemærkninger at gøre vedrørende beskyttelsen af undermålsålene. Her kommer jeg ganske vist ind på saltvandsfiskeriområdet, men det taler vi jo også om i dag, idet vi har forslag til lov om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m. m. til behandling. Det ville jo være formålstjenligt at få indført bestemmelser, som i højere grad beskyttede disse undermålsål, og det tror jeg man kan gøre ved at indføre bestemmelser om et minimumsmål, f. eks. 6 mm inderst og 13 mm yderst mellem ålejernes flener. Jeg tror, at fiskerikontrollen kan berette om adskillige ålefangster, særlig ved stangning fra fjordisen, hvor kun 10 pct. af fangsten har holdt mindstemålene.

Hvad angår lovforslaget om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m. m., er der jo i forhold til 1951-loven foretaget en betydelig redaktionel ændring. I underkommissionen under fiskerikommissionen af 27. juni 1961 har der været delte meninger om, hvorvidt en særlovgivning på dette område i det hele taget er nødvendig.